

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13658/2022
11.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар С. Андрић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Александар К. Филиповић, адвокат из ..., ради права прече куповине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1235/21 од 12.05.2022. године, у седници одржаној 11.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1235/21 од 12.05.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1235/21 од 12.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1319/19 од 28.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу прода и преда у посед под истим условима наведеним у уговору ОПУ 667-2016 од 24.08.2016. године кп бр. .. у потесу ..., по култури воћњак треће класе у површини 0.33.50 ха из листа непокретности бр. ... К.О. ... за укупну тржишну цену од 250.000,00 динара, која је положена у депозит Основног суда у Лозници, што уколико не учини, ова пресуда ће заменити уговор о купопродаји непокретности и служиће тужиоцу као правни основ за упис код Републичког геодетског завода, Службе за катастар непокретности у Лозници без даљег учешћа продавца. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 104.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко досуђеног до траженог износа од 208.500,00 динара са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова поступка у износу од 540.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана доношења пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1235/21 од 12.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у побијаном делу којим је усвојен тужбени захтев, обавезани тужени да тужиоцу накнаде трошкове поступка и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, узимајући у обзир врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева тужиоца. Предмет тужбеног захтева, о коме је одлучено правноснажном пресудом, јесте повреда права прече куповине. Спорно правно питање везано је за конкретну чињеничну подлогу и решавање спорног односа између странака, а садржина ревизије не указује да је питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, односно одредби члана 5. - 10. Закона о промету непокретности и одредби Закона о облигационим односима. Образложење побијане пресуде за одлуку не одступа од досадашњих тумачења и примене материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева тужиоца, због чега не постоји потреба за новим тумачењем права. Тужени уз ревизију нису доставили одлуке из којих би се могла закључити да у чињеној и правној ситуацији сличној овој, односно као у овом случају постоје различите судске одлуке односно супротно пресуђење судова, због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног питања, то нема места одлучивању о ревизији, као о посебној, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.09.2016. године, а побијана вредност предмета спора је 250.000,00 динара.

С обзиром да у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужених

није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**